

m.), megh. 1929. jan. 22-én, Budapesten. A budapesti egyetemen filozófiát hallgatott. 1895-ben a »Pesti Napló« felélős szerkesztője volt. Szerkesztette a »Vasárnapi Lapok«-at, majd az »Ellenőr«-t, később Fekete Józseffel a »Magyar Szalon«-t, amely korának a kedvelt és tekintélyes szépirodalmi folyóirata volt, ő adta ki a »Szépirodalmi Könyvtár«-t; a »Magyar Génusz«, az »Otthon« szépirodalmi lapok mind szerkesztésében jelentek meg, kiadta a »Magyar Dekameron«-t, száz, akkoriban ismert magyar író munkáit. A napilapok közül a »Pesti Napló«-nál dolgozott legtovább. A későbbi években a fővárosi hirdetési vállalat vezérigazgatója volt. Színművei: »A harmadik«, dramolett. (1885. Hetényi Bélával.) »Népfölkelők«, énekes népszámú 3 felv. (U. a. 1887.) »Ősz és tavasz«, dramolett, Nemzeti Színház. »A négy évszak«, szmú, 1897. febr. 12. Nemzeti Színház. »Hajnali harangszó«, népszámú, 1899. febr. 4. (Karczag Vilmossal) Népszínház. »A szerelem óvodája«, életkép énekkel 3 felv. Bem. 1900. jún. 7. Magyar Színház. »A mami«, vj. 1 felv. Nemzeti Színház. 1904. máj. 5. »Liliomhullás«, szmú. Egyéb művei: »Éjfél után«, szmú. »A lidérc«, népszámú (Hetényivel). »A szamárdiak«, előadták Kecskeméten. »Nasztya«, előadták Kecskeméten. Fordítása: »A muzmak«, vj. 3 felv. Írta Danceny Robert és Peter René. Bem. 1906. máj. 17-én, a Vigszínházban. 50 éves írói jubileuma 1910-ben volt, Kecskeméten. Átdolgozása: »Szent Péter esernyője«, életkép 4 felv. Mikszáth Kálmán elbeszéléséből. Bem. 1915. jan. 31. Székesfehérvárt.

Hevesi (Schreiber) Lajos, színész, sz. 1855-ben, Hevesen. Színpadra lépett 1875-ben, Várnay Fábrián színigazgatónál. — Neje: Varga Berta, színésznő, sz. 1865-ben, Palócon (Pozsony m.). Színpadra lépett 1895-ben, Csóka Sándor színigazgatónál.

Hevesi Mariska, színésznő, sz. 1886. febr. 21-én, Budapesten. Színpadra lépett 1902. ápr. havában. A vidéken kiváló drámai szende volt. Nagyváradon sokáig elismeréssel működött.

Hevesi (Szlavik) Mihály, színész, sz. 1864. szept. 23-án, Mezőturon. Színpadra lépett 1885. okt. 28-án, Tordai Gyula színigazgatónál, nyugdíjba vonult 1917. dec. 6-án. — Neje: Csipkó Mari, színésznő, sz. 1873. júl. 26-án, Cegléden. Színpadra lépett 1890. okt. 1-én, Fábrián László színigazgatónál, nyugdíjba vonult 1917. dec. 6-án.

Hevesi Miklós, színész, sz. 1888. jan. 21-én, Hevesen. Színpadra lépett 1907-ben.

Hevesi Sándor dr., a Nemzeti Színház igazgatója, sz. 1873. máj. 3-án, Nagykanizsán. A budapesti egyetemen elvégezte előbb a jogot, utóbb a filozófiát és mindkét fakultáson doktorátust szerzett. Már fiatal korában ellenállhatatlanul vonzotta a színház és a tudós szorgalmával, a művész lelkesedésével feküdt neki a dramaturgia és színház-esztétika tanulmányozásának. Fiatalkori (15 éves kora óta írt) első tanulmányai, melyeket később (1896.) »Dráma és színpad« címmel könyvvé állított össze, Kaposi József »Magyar Szemlé«-jében jelentek meg és a napi-és hetilapokban is (Magyarország, Pesti Napló, Élet stb.) sűrűn jelentek meg dramaturgiai cikkei. Közben tanár volt az egyik fővárosi reáliskolában. Irodalmi munkássága magára vonta az illetékes színházi körök figyelmét és 1901. elején Beöthy László, a Nemzeti Színház akkori igazgatója, meghívta a színházhoz rendezőnek. Ez volt az első eset a Nemzeti Színháznál, hogy íróembert neveztek ki rendezőnek. A közben megalakult Thália Társaságnak ő volt a szellemi vezetője, dramaturgja és rendezője. Új hangú darabokat adatott elő, az akkori modern drámai törekvések legjellemzőbb műveit, melyek revelációként hatottak a magyar közönségre; új, fiatal tehetségeket fedezett fel, akikből a mai magyar színészet legkiválóbbjainak egész sora emelkedett ki. Neki volt a legfőbb része abban, hogy a Thália társaság küzdelmes, rövid pályával a modern magyar dráma és színészet döntő jelentőségű tényezőjévé vált. 1907-ben Máder Raoul igazgatása alatt a Népszínház-Vígopera főrendezője lett, de egy év múlva visszatért a Nemzeti Színházhoz,